

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani

na dom dostavljen:	celo leto naprej	pol leta	četrt leta	na mesec
K 24—	12—	6—	2—	
celo leto naprej	celo leto naprej	pol leta	četrt leta	na mesec
K 22—	11—	5—	1—	

Dopis naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5 (v priložju levo), telefon št. 34.

Izjava vsak dan zvečer izvešči nedelje in praznike.

Inserati veljajo: peterskopna peti vrsta za enkrat po 16 vin., za dvakrat po 14 vin., za trikrat ali večkrat po 12 vin. Parte in zahvala vrsta 20 vin. Poslano vrsta 30 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru.
Upravništvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati i. t. d., to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.
„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	celo leto skupaj naprej	pol leta	četrt leta	na mesec
K 25—	13—	6—	2—	
za Nemčijo:	celo leto naprej	pol leta	četrt leta	na mesec
K 33—	16—	8—	3—	

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znak.
Upravništvo (spodaj, dvorišče levo), Knafljeva ulica št. 5, telefon št. 35.

Uspešna ofenziva proti Črnigori.

PORAZ ČRNOGORCEV PRI ČELEBIČU IN JUŽNO PLEVLJA.

Dunaj, 5. decembra. (Kor. urad.)
Uradno razglašajo:

Jugovzhodno bojišče.

Pri Čelebiču je prišlo znova do večjega boja. Črnogorci je vrgla skupina, ki je posegla v boj iz Foče sem, na mejo nazaj. Južno Plevlja so zavrnile naše čete lute črnogorske protinapade. Med vojnim materijalom, ki smo ga vpletili v Plevljo, se nahaja en milijon infanterijskih patron in 100 zabojev za artiljerijsko municijo.

Južno Novega Pazarija smo večeraj vjeli zopet 600 mož.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

BOLGARSKE ČETE SO PORAZILE SRBE PRI PRIZRENU TER JIM VZELE NAD 100 TOPOV IN 200 AVTOMOBILOV. — NEMŠKE ČETE V BITOLJU.

Berolin, 5. decembra. (Kor. ur.)
Wolfiov urad poroča:
Veliki glavni stan, dne 5. decembra.

Balkansko bojišče.

V uspešnih bojih pri Plevlju ter v gorah, severo - vzhodno Peči, smo vjeli več sto mož.

Bolgarske čete so prisilile umikajočega se sovražnika, jugo - zapadno Prizrena, k boju, ga porazile ter mu vzele nad 100 topov in velike množine vojnega materijala, med drugim 200 avtomobilov. V gorovju Jama, vzhodno Dibre, ter na pol poti med Klčevem in Ohridom, so bili poraženi srbski zadnji voji.

V Bitolju so vkorakali nemški in bolgarski oddelki, katere so oblasti in prebivalstvo radostno pozdravili.

Vrhovno armadno vodstvo.

ČRNOGORSKI PORAZ PRI TREŠNJEVICI.

Dunaj, 4. decembra. (Kor. ur.)
Uradno razglašajo:

Jugovzhodno bojišče.

Naše čete so večeraj zjutraj z jurišem zavzele višine južno Plevlja. Črnogorci so bili poraženi tudi pri Trešnjevici jugozapadno Sijenici. Zapadno Novega Pazarija so oboroženi Moslimi pregnali pleneče črnogorske tolpe. Pri Novem Pazariju in pri Mitrovici je bilo večeraj vjetih skupaj 2000 mož.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

SOBOTNO NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berolin, 4. decembra. (Kor. ur.)
Wolfiov urad poroča:
Veliki glavni stan.

Balkansko bojišče.

Boji proti razpršenim srbskim oddelkom se v gorovju nadaljujejo. Večeraj so pripeljali nad 2000 srbskih vjetnikov in prebežnikov.

Vrhovno armadno vodstvo.

FRANCOSKO URADNO POROČILO.

3. decembra. Orijentska armada. Srbi so bili dne 1. decembra še v Bitolju. Ob Črni na obeh straneh streljanje artiljerije. Bolgarska artiljerija obstreljuje tudi Krivolak in Vojzar. Na ostali fronti mir.

General Sarkotić o bojih ob Drini.

Vrhovni zapovednik v Bosni in Hercegovini general Sarkotić, je izjavil vojnim poročevalcem: Naše čete ob Drini so morale premagati neverjetne težkoče. Prekoračile so deročo reko ter prodirajo navzlic snežnim viharjem, velikemu mrazu, navzlic vsem težkočam aprovizacije skozi ogromne gozde, spijo dostikrat v poldrugmet visokem snegu, toda naši vrli črnovojniki so svoje moči podesetorili in izvršujejo največjega občudovanja vredne čine. Za naše uspehe se nam je v prvi vrsti zahvaliti tudi črnovojniškim častnikom, katerih resnost in inteligenca zaslužita največje priznanje.

Zveza Berolin-Carigrad.

Berolinski listi poročajo čez Kopenhagen: Železniška zveza Berolin-Carigrad, ki je bila 16 mesecev pretrgana, bo najbrž prihodnji teden zopet obnovljena. Prva dva ekspressna vlaka odideta 6. t. m. iz Carigrada, oziroma Berolina ter se slavnostno srečata v Temešvaru.

Francosko poročilo o predaji Bitolja.

Solun, 3. decembra. (Kor. urad.)
Agence Havas. Srbi so opustili snoči Bitolja na ukaz in ne vsled bolgarskega pritiska.

Izjava srbskega polkovnika Vasića.

Milan, 4. decembra. (Kor. ur.)
Srbski poveljnik v Bitolju polkovnik Vasić je izjavil poročevalcu „Secola“ 1. tm.: »O polnoči zapustim Bitolj ker moram na vsak način zasesti in braniti defilé Resna, da tako zavarujem pot v Albanijo za sebe in za srbsko severno armado, ki maršira čez Dibro in Strugo v Elbasan.« Vasić se je bridko pritoževal, da ni mogel dobiti francosko-angleške pomoči in da se upanje, da bodo Francozi trdno držali pozicije ob Črni, ni vresničilo. Vsekakor pa se hočejo njegove čete boriti do zadnje kaplje krvi, zaupajoč v zmago zaveznikov in zopetno vstajenje Srbije.

Avstrijske in nemške čete v Bitolju.

»Daily Telegraph« poroča iz Soluna: V Bitolju so vkorakale v četrtak avstrijske čete. Bolgari so jim sledili v petek.

Severna Črna gora evakuirana.

Milanski listi poročajo, da so črnogorske oblasti opustile vse severne črnogorske kraje. Tudi civilno prebivalstvo je zbežalo.

Carjeve prazne obljube.

Iz Soluna poročajo: Car je srbskemu ministrskemu predsedniku Pasiću brzojavil, da Rusija ne bo trpela, da bi Srbija izgubila in izgubila svojo samostojnost. Rusija da je že določila načrt, kako rešiti Srbijo.

Admiral Troubridge v Skadru.

Iz Londona poročajo, da je dospela tja vest, da je admiral Troubridge, ki je bil poveljnik angleške artiljerije v Belgradu, dospel v Skader.

Četverozvezne čete v Albaniji.

Berolin, 5. decembra. »Vossische Zeitung« poroča: V Draču in v Valoni so se izkrcale četverozvezne čete.

Koncentriran napad na četverozvezne čete v Makedoniji.

Pariški »Temps« poroča iz Soluna: Vojaški krogi pričakujejo koncentriran napad bolgarskih in nemških čet z vzhoda, severa in zapada na francosko - angleško fronto. Ker je solunsko pristanišče obdano z

nemškimi minami in podmorskimi čolni, se nahaja ekspedicijska armada v največji nevarnosti. Zato namestnik Francozi urediti v pristanišču Volo novo operacijsko oporišče.

Nova grupacija francoske orijentske armade.

Pariški listi javljajo, da se bo francoska orijentska armada na novo grupirala.

Kakor javljajo iz Soluna, so se Francozi že umaknili iz Krivolaka. V Solun je prispel srbski bataljon, ki se je mogel pred Bolgari umakniti na grško ozemlje. Bataljon bo uvrščen v francosko fronto.

Grška in četverozveza.

POGAJANJA V ATENAH SE NADALJUJEJO.

»Morningpost« poroča iz Aten: Zavezniki so odločeni smatrati, da je Skuludis s svojimi nedeljskimi izjavami zahtevam četverozveze ugodil in da se mora tem zahtevam sedaj tudi faktično ustreči. Pogajanja so od srede in četrtka sem živahnješa. Ponovne seje pod predsedstvom kralja Konstantina pa do sedaj še niso prinesle odločitve. Med tem se je vršila o podrobnostih tudi konferenca med grškim generalnim štabom in vojaškimi atašej četverozveze. Grška vlada je brezdvomno pripravljena privoliti v vsako koncesijo, ki je le količjak združljiva z varnostjo Grške.

»Giornale d' Italia«, »Corriere della Sera« in »Secolo« poročajo, sklicujoč se na poluradne informacije, da Grška nikakor ni odklonila ententnih zahtev, temveč, da je le izrazila nekatere pomisleke glede Soluna in železnice, s katerimi se zdi, da hoče pridobiti na času, kar pa četverozveza v utemeljeni nezaupljivosti nikakor ne bo pripustila. V ostalem izvršujejo ententne vojne ladje popolno vojaško policijsko službo v grških vodah, ne da bi Grška ugovarjala. Z ozirom na nevarnost, da udarijo avstrijske in nemške čete na Solun, je mogoče, da ostane grška vlada pasivna in da tako, ne da bi opustila svojo nevtralnost, končno bolj pomaga sovražnikom entente, kakor pa ententi sami.

V Rimu se je vršila v četrtek konferenca med grškim poslanikom, Sonninom ter ruskim in angleškim veleposlanikom.

Italijani so za »energično brezobzirno akcijo«.

Italijanski listi pišejo vedno ostreje proti Grški. »Messaggero« pravi, da je Grška izdajalka in da se je kralj Konstantin prodal Nemcem in Bolgarom. Francoske in angleške čete v Solunu se nahajajo v mučnem položaju in vsak dan prinaša nove nevarnosti. Besede in intervjui Denysa Cochina ne pomagajo nič, treba je staviti Grški definitivno ultimatum, kateremu naj sledi energična in brezobzirna akcija proti grški obali. Morda bo prepozno, da bi se Sarraïlova armada še rešila, toda prepozno ne bo, da dobite Grška in Bolgarija tako lekcijo, kakoršno zaslužita.

Grška svetuje ententi, da opusti makedonsko avanturo.

»Berliner Tagblatt« poroča: Pariški listi javljajo, da je grška vlada izročila zastopnikom četverozveze strokovnjakso mnenje svojega generalnega štaba, ki izjavlja, da Solun po uničenju srbske armade za četverozvezo nima nobenega pomena. Grška vlada priporoča ententi, da naj svoje čete odpokliče ter jih tako reši grozečega avstrijsko-nemškega napada.

Bratiano odklanja vsako izjavo o zunanji politiki Romunije.

V petkovi seji romunskega senata je interpeliral senator Argetoi-anu o zunanji politiki Romunije. Bratiano je izjavil: »Okolnosti me silijo k rezervi, in te rezerve ne opustim. Vlada ne bo odgovorila na Argentiovanovo interpelacijo.« Nato je prišlo med Bratianom in Tomo Jonescom do živahnega rencontra, ker je zahteval Jonescu razna pojasnila o vojaških ukrepih, katerih mu Bratianu ni hotel dati.

Romunija se približuje centralni zvezi.

Čez Lugano javljajo: »Corriere della Sera« javlja, da je Romunija odpoklicala svoje ob grški meji koncentrirane čete. »Stampa« piše, da dobivajo ententni krogi vtis, da bo Romunija opustila svojo nevtralnost in udarila na četverozvezo.

Angleška poročila o stališču Romunije.

»Daily Chronicle« javlja iz Aten: Centralne države so izvršile v Buka-

rešti novo demaršo ter Romuniji nasvetovale, da se naj pridruži Bolgariji. Zdi se, da ti poskusi niso brezuspešni. Nevtralni politični krogi smatrajo, da bo morala četverozveza skoraj računati z novim sovražnikom. Berolinski »Lokalanzeiger« označuje to poročilo kot prosto izmišljotino.

Romunija odpušča vojaštvo.

Italijanski listi poročajo: Romunija je dne 27. novembra odpustila mobilizirani letnik 1892 domov. Odpustila bo tudi letnik 1893. Na ogrski meji ni nobenih romunskih čet. Navzlic temu upa »Corriere« še vedno na pomoč Romunije, češ, Romuni hočejo še čakati, ter si najpreje napolniti žepa s potrebnim denarjem.

Turško-romunska pogajanja.

Carigrabski »Ikdan« poroča: Med Turčijo in Romunijo se vršijo pogajanja za trgovinsko pogodbo, ki se bode z ozirom na prijateljske odnose med obema državama skoraj gotovo ugodno končala.

Boji na soški fronti.

TOPOVSKI BOJI NA SOŠKI FRONTI.

Dunaj, 5. decembra. (Kor. urad.)
Uradno razglašajo:

Italijansko bojišče.

Včeraj so se Italijani na soški fronti omejili na topovski ogenj menjajoče silnosti. Le pri Oslavju so poskušali podnevi in ponoči posamezne napade, ki pa so bili odbiti.

Na tirolski fronti je razvijala sovražna artiljerija živo delavnost proti utrjenemu prostoru Lardaro.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

SOBOTNO URADNO POROČILO.

Dunaj, 4. decembra. (Kor. ur.)
Uradno razglašajo:

Italijansko bojišče.

Sovražnikovo napadanje na goriško mostišče in na severni del dobrodubske planote se nadaljuje. Slabejši napadi in poskusi približanja pri Oslavju in pri Podgori so bili odbiti. Obstreljevanje Gorice se nadaljuje. Na gori Sv. Mihaela in pri Sv. Martinu so napadle močnejše italijanske čete. Naše čete so tudi tu vse napade odbile.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

BITKA OB SOČI.

Iz uradnega komunikacija 4. t. m. je bilo razvidno, da Italijani zopet napadajo v polnem obsegu goriški odsek, ali ne več z ono ljutostjo, ki je besnela tu okoli prejšnje dni. Cadorna pač potrebuje materijala za poročila za časa zasedanja italijanske poslanke zbornice. Napadi pred otvoritvijo zbornice, ki so imeli namen, dati Sonninovemu govoru veljavno vsebino, so stali Italijane ogromne žrtve, materijal za sedanja Cadornova poročila bo ravno tak drag. Dogodki na bojišču kažejo to jasno.

Visoka pesem o naši slavi ob Soči.

Berolin, 4. decembra. »Vossische Zeitung« piše o bojih na soški fronti: Trdo življenje krvi in železa je to, o katerem čujemo. Vse spoštovanje našemu hrabremu avstro-ogrskemu zavezniku. V vseh časih bo zvenela vi-

soka pesem o udani hrabrosti in samozatajevalni požrtvovalnosti in domovinski ljubezni bataljonov naše zavezne cesarske države kot pesem večne slave.

Vstrajanje ob Soči in balkanske operacije.

Berolin, 5. decembra. Major Mohr piše o vojnem položaju in pravi: Sedaj ko so končane velike srbske operacije, moramo povdarjati izrecno ono veliko delo, katero so izvršili naši junaško se boreči zavezniki ob Soči. Ako bi se ne zadrževalo cele italijanske armade, ako bi ne bil zavarovan naš strateški desni bok, bi bil naš brzi pohod do črnogorske meje postal nevarnost, ki bi bila ovirala ves potek naših operacij.

Iz dnevnika nekega italijanskega vojaka.

Dunaj, 4. decembra. (Kor. urad.)
Iz vojnoporočevalskega stana: V dnevniku nekega italijanskega vjetelega vojaka infanterijskega polka št. 120. se nahaja nastopno drastično mesto, ki je priča za stremenje, ki se oprijema vsaj bojujočega se dela italijanskega naroda: Vi intervencionisti, vi strahopetni mrhojedni jastrebi, vi vedno kričite: Živela vojna! Živela domovina! Živela velika Italija! ali vi ostanete lepo doma. Ko vi posedate doma po kavarnah, umirajo tisoči in tisoči na Kurnu. Ko se tukaj vodi najboljše sinove Italije v mesnico, ležite vi, umašana sodruga, ostudni egoisti, v naročju svojih ljubiv. Vi ne čujete kričanja ranjencev, stokanja smrtno zadetih, ali iz tal, pognojenih z našo krvjo, bo vzrasla cvetka revolucija, ki vrže vas ob tla.

ITALIJANSKO URADNO POROČILO.

Rim, 3. decembra. V dolini Ledro se je vzpel eden naših alpskih oddelkov po vrh na skalnat, severno v travnik padajoč vrh in je presenetil sovražnike, ki so se tam vkopavali, jih je pognal v beg in zasedel končno pozicijo. Sporočajo se nevažni ali za nas ugodni boji iz krajev severozapadno Roncegna, iz Sugantske doline, iz doline Rimbiana (Rienz), na pobočjih Fišbata in iz doline Seksbah. Na tolminski fronti je zasedla naša infanterija del sovražnega jarka na višini Sv. Marjete in je vplenila pri tem puške in municijo. Na ostali fronti je položaj neizpremenjen.

Kitchenerjevi tajni načrti.

Iz Frankobroda poročajo: Kitchener se je zavzel, ker po njegovem mnenju pozimi ni mogoče doseči uspehov proti Avstro-Ogrski, za to, da opusti Italija svojo severno ofenzivo ter pošlje svoje proste čete v Libijo, da reši kolonijo, v resnici pa, da zaposli Sennese. Italijanska vlada je poslala Kitchenerja h kralju in Cadornu, vsled česar je Kitchener obiskal italijanski glavni stan.

Ustreljenje antimitaristov v Italiji.

Stockholm, 5. decembra. „Sozialdemokraten“ je priobčil pred kratkim pismo socialista Loesgrena, v katerem poroča o ustreljenju mnogih antimitaristov v Italiji. Tukajšnje italijansko poslanstvo zanika vse, kar pravi Loesgren. Ta pa zatrjuje ponovno, da je videl v Florenci na svoje oči, kako so stlačili v tri železniške vozeve uklenjene vojake, okna vozov so bila zamrežena, treba je bilo videti, kako so se držali ti vojaki, kako so bili zastraženi pa je vsakdo vedel, kaj se tu godi. Seveda, ko so jih vstrelili, ni bil navzoč. Res pa je tudi, pravi Loesgren, da se socialisti v Italiji neprestano borijo proti vojni.

Italijanski parlament.

Rim, 3. decembra. Današnja seja zbornice se je pričela z opozicijskim govorom socialističnega poslanca profesorja Luccija, ki je govoril, ne da bi se mu bilo ugovarjalo, o vzrokih in rezultatih, o proračunanju in insceniranju italijanske vojne, kakor tudi o zlorabi pooblastil, danih vladi, v notranjosti dežele, in sicer je govoril jako nepovoljno. Govornik je poudarjal, da pristop k londonskemu dogovoru pač kaže neki namen, ali ne odpravlja dejstev nasprotujočih si interesov med kontrahenti pogodbe, propadanja moči Anglije in Rusije, zavladaanja Balkana s strani sovražnika, kakor tudi ne brezpomembne stranske vloge Italije. Liguriški reformni socialist Raimondo je govoril v vladi prijaznem zmislu. Poudarjal je, da edinstvo strank je neobhodno potrebna, glede cenzure je omenjal, da je predalekosežna in da je četverozeveza delovala brez načrta in slabo. Pretiranih zahtev Srbov se ni pravočasno odbilo. V nasprotju s sovražniki, ki tvorijo ogromni, v Malo Azijo segajoči blok, 150 milijonov ljudi, ne v četverozeveza, kaj pravzaprav hoče in kaj ima storiti. Republikanski poslanec Colajanni, ki je govoril tudi v vladi prijaznem zmislu, je pa izvajal, da je bil položaj v maju precejšen krivo za tako lahkega, ob Soči in v Alpah pač ni mogoče priboriti si zmage in Trident in Trst bi bilo mogoče dobiti le potem ožje zveze z zavezniki. Odnosaje Italije do Nemčije, proti kateri bi se bilo treba hujše bojevati nego proti Avstriji, treba bolj pojasniti.

Salandra tajl.

Lugano, 3. decembra. V zbornici se je bil oglašil tudi ministrski predsednik Salandra, rekoč, da ni res, da bi bil govoril v Palermu, da je bil on pripravljen za napoved vojne Avstriji že v septembru 1914. in da tudi ni res, da bi bil v maju letos vojno smatral za lahko podjetje.

Italijanski nacionalci zadovoljni s Trevesovim govorom.

Italijanski nacionalci hvalijo govor socialista Trevesa v zbornici, ker govor je pokazal, da Treves je pač nasprotnik vojne, ali ni odrekel pravice do te vojne, zbornica pa je s takim njegovim stališčem zadovoljna.

Italija in Srbija.

Lugano, 4. decembra. H govoru zunanje ministra Sonnina pripominja „Giornale d' Italia“ še enkrat, da Italija ob soški fronti dela toliko, da se mora drugo delo prepustiti lastni odločitvi. Splošno prevladuje vtisk, da bo Italija iz Valone napravila nekaj navidezen manever, ali Srbiji ne bo dala nikake pomoči z orožjem.

Napoved vojne Nemčiji nepotrebna.

Kakor poroča „Stampa“ je povedal Sonnino krogu poslancev, zakaj da smatra napoved vojne Nemčiji za nepotrebno. Vzrokov pa javnost najbrže ne izve.

Italijansko brodogradništvo stori, kar mogoče.

V seji italijanske zbornice 2. t. m. je Orlando obžaloval nedelavnost italijanskega brodogradništva, ali Salandra se je hitro oglašil in izjavil z medklicem, da brodogradništvo stori, kar je mogoče storiti.

Italijansko časopisje o Sonninovem govoru.

„Avanti“ poudarja nasprotje med Sonninovim govorom in brezmiselnimi

mi govori Salandre, Barzilaja in Orlando, zlasti opozarja na Salandrove besede v Palermu: »V novembru 1914. sem prošil Orlando, naj gre z nami, da pripravimo vojno proti Avstro-Ogrski«, in navaja proti temu besede Sonninove: da je bil uvedel z Avstro-Ogrsko pogajanja, ker ga je navdajala želja, da prihrani deželi nesrečo vojne. Glede pristopa k londonskemu dogovoru pravi „Avanti“, da je Italija vsled teh političnih in vojaških verig prisiljena ostati v

vojni toliko časa, dokler se bodo zavezniški bojevali z Nemčijo. Rešitev italijanskih narodnih vprašanj potom vojne ni več mogoča po italijanski volji, marveč tudi Francija, Anglija in Rusija bodo sodočevala. »Stampa« pravi, da je zmisel Sonninovega govora ta, da se nahaja Italija v vojni z Nemčijo. Vojna se ima končati s porazom germanstva in razbitjem Nemčije, ker ta se čuti voditeljico sovražnega bloka.

Vojna z Rusijo.

POLOŽAJ NA RUSKI FRONTI.

Dunaj, 5. decembra. (Kor. urad.) Uradno razglašajo:

Rusko bojišče.

Mestoma artiljerijski boj.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

SOBOTNO URADNO POROČILO.

Dunaj, 4. decembra. (Kor. ur.) Uradno se razglašajo:

Rusko bojišče.

Nič novega.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer fml.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berolin, 5. decembra. (Kor. ur.) Wolffov urad poroča:

Veliki glavni stan, dne 5. decembra.

Zapadno in vzhodno bojišče.

Nobenih bistvenih dogodkov.

Vrhovno armadno vodstvo.

NERESNIČNA RUSKA POROČILA.

— RUSKI NAPAD PRI NEVLU.

Berolin, 4. decembra. (Kor. ur.) Wolffov urad poroča:

Veliki glavni stan.

Vzhodno bojišče.

Nobenih posebnih dogodkov.

Že v nemškem dnevnem poročilu z dne 2. decembra deloma popravi ruska objava z dne 29. novembra tudi v ostalih navajanjih ne odgovarja resnici. Pri ruskem napadu na Nevel jugozapadno od Pinska, ki je bil mogoč samo pod domačimi vodniki, ki so popolnoma poznali močvirnatost in gozdnato pokrajino, je bil divizijski poveljnik od sovražnikov vjet. Drugih častnikov ne pogrešamo. Da bi se bile morale pri Kozlincih in Čartorijsku nemške ali avstro-ogrške čete umakniti, ni res.

Vrhovno armadno vodstvo.

RUSKO URADNO POROČILO.

3. decembra. Sovražni bivak, o katerem so poročali dne 1. decembra pri Sonenhofu med Fridri-

ZAPADNO BOJIŠČE.**POLOŽAJ NA ZAPADNI FRONTI.**

Berolin, 4. decembra. (Kor. ur.) Wolffov urad poroča:

Veliki glavni stan.

Zapadno bojišče.

Bojno delovanje na celi fronti je oviralo viharno deževno vreme, ki je jemalo ves razgled.

Vrhovno armadno vodstvo.

FRANCOSKO URADNO POROČILO.

2. decembra, ob 3. popoldne. Čez noč je trajal artiljerijski boj z zmanjšano silo na raznih delih fronte, zlasti v Artoisu v okolici Brettencourta, Frisa in Faya v dolini Somme in v Champagni pri Tahuru. Z ostale fronte ni ničesar poročati.

2. decembra, ob 11. popoldne. V Artoisu je bil topovski boj na obeh straneh še živahen. V odseku Loos boj z zračnimi torpedi v Bois-en-Hache, severo-zapadno vrha 140 in severno križišča petih potov. Naš ožen je razpršil neki nemški oddelek, ki se je skušal približati našim strelskim jarkom. Sovražnik je vrgel 60 granat na Arras. Južno od reke Somme pred Fayem smo z uspehom razstrelili mino ter tako razdeljali neko majhno nemško pozicijo. Pri Les Eparges smo položili mino, ki je uničila minerska dela sovražnika.

Belgijsko poročilo.

2. decembra. Slabotno delovanje sovražnika. Zadnje noč je bilo izstreljenih nekaj krogel zapadno od Dixmuidna. Danes na obeh straneh toovski boj na fronti Yser-Yperlee.

štatom in Jakobštatom, je naša artiljerija nenadno vzel pod svoj ogenj. Nemci so zbežali ter pustili na mestu kakih 100 mrtvih in ranjenih. Na levem bregu Stira smo pogladi naspornika jugo-zapadno od Charska (6 kilometrov severno od Čartorijske) nazaj. Na ostali fronti in v Kavkaziji nobenih izprememb.

Pretirana ruska poročila.

Dunaj, 4. decembra. (Kor. urad.) Iz vojnega tiskovnega stana poročajo: Uradno rusko poročilo z dne 29. novembra pravi ob koncu, da smo bili na levem bregu Stira pri Kozlincih in Čartorijsku prisiljeni, umakniti se proti zapadu. Ta trditev je prosto izmišljena. Ker so Rusi porabili že večkrat priliko, da so razblinili v svojih poročilih neznatne boje patrulj na levem bregu Stira pri Čartorijsku v velike uspehe, hočemo konstatirati to - le:

Vsi kraji na levem bregu Stira od Čartorijske ob reki navzdol so požgani in porušeni do tal. Vsi ti kraji so ležali v dolini reke. Zimske zaloge Rusov, ki so jih bili tam napočili, so naši prej odpeljali nazaj. Naše pozicije se nahajajo na vrhovih levega brega, ki obvladuje dolino. Ker je Stir pred našimi pozicijami na mnogih krajih plitev in je mogoče priti čez reko in ker pri hudem mrazu sploh ne tvori ovire, bo ruskim poizvedovalnim oddelkom vedno mogoče priti v časih, kadar razgled ni mogoč, na levi breg reke. Da razblinja rusko armadno vodstvo taka brezpomembna podvzetja, ki jih mi redno odbijemo, v uspehe, je pač tudi znamenje, kako potrebno je na Ruskem vpadajoče vojno razpoloženje dvigniti na rovaš resnice.

Iz Poljske.

V Wietunu na Poljskem je pričel izhajati »Wieluner Kreisblatt«. Število nemških listov na Poljskem je že precej visoko.

Nemci so začeli graditi novo železnico iz Wloclawka v smeri Lipno-Plock.

V spomin na osvoboditev Varšave se je izdala srebrna svetinja, ki ima na sprednji strani sliko general-feldmaršala princa Leopolda Bavorskega, na zadnji strani silhueto Varšave, napis »5. avgusta 1915« kralovski in varšavski grb ter standarto s pruskim orlom.

Nemci obstreljujejo naše pozicije pri Stuyvekerskerque. Različno zbiranje čet na naših črtah pri Peroysu, Quiscappellu, St. Jacquescappellu in Nieucappellu. Naša artiljerija je v maščevanje obstreljevala grad Woumen in sovražno taborišče iz barak pri Luyohenu ter je prisilila sovražno artiljerijo severno od Steenstratta, da je umolknila.

Generalisim Joffre.

London, 5. decembra. »Times« poroča iz Pariza, da je imenovanje generala Joffreja za višjega poveljnika vseh francoskih armad več kakor le tehničnega pomena. Zdaj je tudi ekspedicijski v Solun postavljena pod Joffrejevo poveljstvo in je zdaj on zanj odgovoren. Če velja načelo, da naj zavezniški pri vodstvu vojne skupno delujejo, potem je treba, da imenuje tudi Angleška moža, s katerim se bo mogel Joffre posvetovati. Odvisno je od obsega novih dolžnosti, ki jih je prevzel Joffre, če dobi naslednika v zapovedništvu severnih in vzhodnih francoskih armad. Najvažnejše vprašanje pa je sedaj Levanta.

Angleške izgube.

Zadnji angleški seznam izgub izkazuje 118 častnikov, med njimi 83 častnikov s fronte v Mezopotamiji, in 689 mož.

BOJI NA MORJU.

Dne 11. oktobra je angleški podmorski čoln v švedskem vodstvu dle časa obstreljeval nemški parnik »Germania« ter je bežeč naletel na skale, kakor ga je možno angleškega podmorskega čolna z dinamično bombo razstrelilo. Prej so Angleži različne stvari z ladje ukradli. Angleško ministrstvo skuša zdaj sveto-

hlinsko vso stvar drugače predstaviti. Švedsko časopisje odločno zavrača angleški popis tega dogodka in je neovržno dognalo njega neresničnost. — Nemški potapljalni čoln je v egiptskem vodstvu potopil angleško obrežno kanonsko ladjo. — Parnik »Horoig« iz Novkopinga je, vozeč premož iz Grimsbyja v Stockholm, naletel na mino in bil uničen. 14 oseb je bilo rešenih, pet oseb, med njimi kapitan, se je potopilo.

Lloyd poroča: Angleški parnik »Langtonhall« je bil potopljen. Del moštva je bil rešen.

Angleški parnik »Widdletan« je bil potopljen, 19 mož posadke je prispejo na Malto, med njimi 1 težko ranjen, 4 možje so bili ubiti. Potopljen je bil tudi angleški parnik »Clan Cleod«.

Ameriško zasmehovanje angleškega vojnega brodogradništva.

Amsterdam, 3. decembra. (Kor. urad.) Pod naslovom »Kaj dela angleško brodogradništvo?« piše sicer Angliji prijazni »New York World« povodom potopitve parnika »Ancone« v članku, ki za angleško brodogradništvo ni posebno laskav: »Če je poskušala »Ancone« v resnici uiti, kakor pričajo potniki, potem ni bila prekršena nobena obljuba, ki jo je dala Nemčija Zedinjenim državam. Kar pa se tiče dejanja samega, ne bi smeli vprašati londonski listi, kaj namerava storiti Amerika, marveč kaj bo storilo francosko in angleško brodogradništvo. Ko je Nemčija obsodila potopitev ladje »Arabic« ter ponudila Zedinjenim državam popolno zadoščenje, so se norčevali londonski listi nad trditvijo, da je Wilson dosegel diplomatsko zmago ter so trdili, da je samo angleško brodogradništvo prisililo Nemčijo, da je opustila boj s podmorskimi čolni. Sedaj se je delovanje nemških podmorskih čolnov zopet pričelo. Kje je sedaj oni slavni triumf, ki ga je doseglo angleško brodogradništvo?»

50 ladij za francosko trgovsko brodogradništvo.

Iz Lyona poročajo: Glasom poročil tukajšnjih listov je sklenil predlagati ministrski svet zbornici nakup 50 ladij v ojačanje francoskega trgovskega brodogradništva, da bodo te ladje služile uvozu petroleja, premoga in zmrglega mesa. Pogajanja so trajala več mesecev ter so se razbila vsled previsokih zahtev angleških agentov Harris in Dixona, ki sta zahtevala za posredovanje nakupa 7 in pol milijona frankov.

Angleška vojaška dolžnost.

London, 5. decembra. Lorda Derbyja zadnji, v petek priobčeni oklic, pravi, da potrebuje Angleška nujno vse moške v starosti od 19. do 40. let. Če se prostovoljno ne oglase, bodo po 11. decembru prisiljeni, stopiti v armado.

Poziv na angleško delavstvo.

Iz Londona poročajo, da je izdal združeni narodni delavski komite poziv na vse za orožje zmogljive delavce, da naj se tekom prihodnjih tednov priglase kot prostovoljci.

Neljuba vprašanja v angleškem parlamentu.

London, 3. decembra. (Kor. ur.) V včerajšnji seji angleške zbornice je vprašal nacionalist Lynth, kako velike so izgube v zadnjih treh mesecih na zapadni fronti pri Loosu in za koliko je prišla v teh zadnjih treh mesecih angleška fronta naprej. Vprašal je nadalje, kolike so izgube Avstralcev, odkar so se izkrcali na polotoku Galipoli in koliko so napredovali s svojo fronto. — Državni podtajnik Tennant je nato odgovoril, da bi ne bilo umestno, natančno označiti pozicije front. Izgube Angležev, Indijcev in Kanadcev pa so znašale zadnje tri mesece kakih 95.000 mož, izgube Avstralcev pa 25.000 mož.

Kabinetna kriza na Angleškem?

Iz Pariza prihaja preko Ženeve vest, da je pričakovati odstopa kabineta Asquith. Baie bo imenovan za ministrskega predsednika Carson, ki naj uvede splošno brambno dolžnost. »London News« pišejo: Na Asquithov predlog je sprejel kralj več voditeljev strank, med njimi tudi Carsona.

Kitchener.

Iz Rotterdam poročajo, da lord Kitchener ne bo prevzel nikakega poveljništva, marveč bo dne 10. decembra zopet nastopil svojo službo kot vojni minister.

Trideset mirovnih zborovanj na Angleškem.

Amsterdamski poročevalec »Vossische Zeitg.« izve iz Londona, da se je vršilo zadnja dva tedna na Angleškem nad 30 zborovanj, ki so se bavila z izgledi za mir. Povsod so zastopali mnenje, da si vse države, ki so zapletene v vojno, želijo miru.

in da je stopila vojna sedaj v fazo, ko se morajo vse države odločiti za nov energični nastop. Vsled tega pa nastane vprašanje, ali se ne dajo te nove zahteve narodom prihraniti.

Industrijski in tovarnarji v Manchesteru so zastopali mnenje, da je dolžnost Anglije, da vpraša tako svoje zaveznike, kakor tudi centralne države, ali se da pred vestjo še zagovarjati nadaljevanje vojne, ker so vse države spoznale, da vojne ni mogoče dobojevati. Diplomatična pogajanja bi prav kmalu napravila vojni konec.

Angleško prisilno posojilo.

Parlamentarnemu sotrudniku »Daily Chronicle« se zdi verjetno, da bo Anglija izdala prisilno posojilo na ta način, da se bo pridržal gotovi del mezd delavcev in ta del naložil v posojilo.

»Daily Telegraph« pravi v članku, da pričakuje narod, da bo dala vlada vzgled varčevanja. Ministri se morajo odredi delu svojih plač in poslanci svojim letnim dohodkom.

Kršenje ameriške nevtralnosti.

New York, 4. decembra. Sodišče je uradnike parobrodne linije Hamburg - Amerika, Karla Benza, Josipa Hochmeistera, Josipa Popenlausa in Jurja Kasterja spoznal za krive, da so kršili ameriške zakone o nevtralnosti s tem, kako so nemške vojne ladje na Atlantskem in Velikem oceanu preskrbovali z živili in s premogom. — Sodnik je priznal, da je bilo dopustno, pomagati nemškim vojnim ladjam, da pa je bilo nezakonito, da so obtoženci varali pristaniške oblasti. Državni pravdnik je povedal, da so obtoženci pošiljali v južni del Atlantskega oceana ladje, ki so vozile s ponarejenimi izkaznicami. Ravatelj Benz je izjavil, da mu je centrala v Hamburgu naročila, naj oskrbuje nemške vojne ladje z živili in s premogom.

Boj za Carigrad.**TURŠKO URADNO POROČILO.**

Carigrad, 3. decembra. Glavni stan poroča: Fronta v Iraku: Sovražnik se trudi, da bi se izognil zasledovanju naših čet ter beži pod zaščito svojih topničark. Vsak premor v tem umikanju izpremeni naš energični napadi v beg. Dne 1. decembra so imeli Angleži pri takem poskusu velike izgube. Omogočil nam je, vjeti več sto Angležev in vpleniti dva čolna z živili, eno ladjo, 2 topničarki, 2 municijska voza in mnogo vojnega materijala. Med vjetimi, večinoma Angleži, se nahajalo po en major, kapitan in letalski častnik.

Od obeh vpljenjenih topničark, ki spadata med največje, ima »Kemed« 10 topov, »Firikes« 4 topove kalibra 10¹/₂ in 7¹/₂ ter po tri strojne puške. Večina teh topov je dobra. »Firikes« uporabljamo že proti sovražniku.

Naše čete, ki smo jih poslali iz okolice severno od Kut-el-Amare, so napadle umikajoče se sovražne kolone v boku ter jim prizadejale velike izgube.

Francosko poročilo izpred Dardanel.

1. decembra. 30. november in 1. december je omeniti, ker so Turki izvrševali dela pri okopih. Temperatura, ki je bila nekaj dni prav nizka, je zopet milerjša.

Angleški poraz v Mezopotamiji.

Iz Carigrada, 3. decembra: Glasom nadaljnjih poročil iz Bagdada, zasleduje turška armada Angleže. Poveljnik angleških čet je pobegnil v Bassorah. Turki so vplenili tudi en brezžični aparat.

Turška armada je v Mezopotamiji dosegla nov uspeh ter vplenila še dve angleški topničarki s 15-centimetrskimi topovi.

Angleško brodogradništvo odplulo izpred Soluna v Egipt.

Iz Sofije poročajo, da so dobili iz Mudrosa poročilo, da je odplulo angleško brodogradništvo, obstoječe iz 12 enot, ki je bilo doslej zasidrano v Solunskem zalivu, v varstvo pristanišča, s polno paro proti jugovzhodu, najbrže proti Egiptu.

Ob turško-perzijski meji.

»Frankfurter Zeitung« poroča po »Russkum Slovu« iz Tiflisa: Turško premikanje čet proti perzijski meji se nadaljuje. Kurdijske čete, ki so jih Rusi v okolici Urmijskega jezera razpršili, nastopajo zopet in so vedno bolj drzne. Vrhovno poveljništvo turških čet je prevzel baie izborni general Halil beg. Prodiranje ima namen, zopet popraviti nemško-turški ugled v zapadni in južni Perziji, ki je močno trpel odkar so poslaništva pobegnili iz Teherana. Brzojavni promet je zopet v teku, baie pa ga kontrolirajo Turki in Nemci. Perzijska vlada je brzojavno zapro-

sila zastopnike centralnih držav, ki so se bili preselili v Kum, da naj se vrnejo v Teheran.

Carigrad-Dunaj.

Carigrad, 5. decembra. Čim se je v širših krogih prebivalstva razvedelo, da je ustvarjenje neposredne zveze med Carigradom in centralnimi državama služilo v prvi vrsti v to, da je bila dardanelska artiljerija preskrbljena z modernimi motorskimi baterijami, ki so že dosegle na lice mesta, se je porodilo čustvo iskrene hvaležnosti do Avstro-Ogrske. To čustvo je dobilo izraza tudi v časopisu. Tako prijavlja »Tasvir-i-Efkâr« slike 24 cm in 30 cm motornih topov s pripomočki, da so se ti topovi izkazali kot največji faktorji v sedanji vojni in da so na mnogih boljših odločili izid bojev.

Vesti iz primorskih dežel.

Goriška trgovska in obrtna zbornica se je preselila na Dunaj in ima provizorično svoje urade v prostorih dolnjeavstrijske trgovske in obrtne zbornice, I. okraj, Stubernig 518.—10.; s tajnikom je mogoče govoriti vsak dan od 11. do 12. dop.

Iz bolnišnice usmiljenih bratov v Gorici so prepeljali bolnike v Trst. Bolnikov je bilo 181, med njimi nekaj težko bolnih. V bolnišnico sta treščili prvi dve granati 24. junija. Jedna je padla v kapelo in jo razdejala, trije mrtvi so bili pokopani pod razvalinami. Druga je treščila v cerkev, k sreči pa se je bila zakasnila služba božja za pol ure, drugače bi bilo več človeških žrtev. Od 18. novembra dalje je trpela bolnišnica obilo kljub dvema zastavama Rdečega križa. Že poprej so Italijani streljali na pokopališče in v soboto pred praznikom vseh svetnikov tam ubili pet žensk. Od 18. novembra je bila bolnišnica zadeta od granat enajstkrat. Ljudi so prenašali iz enih prostorov v druge, slednjihi ni kazalo drugo nego prepeljati bolnike v Trst. Ostali pa so v Gorici še trije usmiljeni bratje in zdravnika dr. Breclj in dr. Weinlechner.

Tržaški Slovenci in 67letnica cesarjevega vladanja. Iz Trsta nam pišejo: 2. dan decembra, ko se je dopolnilo 67 let, kar je naš vladar zasedel prestol svojih pradedov, je bil za Trst velik praznik in vse tržaško prebivalstvo je teknovalo med seboj, kako bi čim svečaneje praznovalo ta častitljivi jubilej. Samo ob sebi je razumljivo, da v tej tekmi nismo hoteli zaostajati tudi mi tržaški Slovenci, in storiili smo vse, kar je bilo v naših skromnih močeh, da smo donesli tudi naš prispevek k skupnemu namenu. Ker je bilo za večer 2. decembra določenih že več drugih prireditvev, si je izbrala naša ženska podružnica Družbe sv. Cirila in Metoda za svojo prireditev predvečer tega praznika, torej 1. decembra. Priprave so bile skromne; kajti večina naših najboljših moči se bje za čast in obrambo domovine na vseh mogočih bojiščih. Na odrastle torej nismo mogli računati; ostala pa nam je naša mladina, in ravno mladina je tista, ki more dati taki prireditvi najidealnejši značaj. Proslavili smo torej preteklost s svojo bodočnostjo, s svojimi upi in nadejmi. Velika dvorana v Narodnem domu je bila ozaljšana s cesarskimi in avstrijskimi barvami, zunaj na palači pa je pozdravljala goste tudi naša slovenska trobojnica. Že zdavnaj pred napovedanim časom so začele prihajati naše množice, da je bila dvorana kmalu napolnjena do zadnjega kotička. Spodaj v veži so pričakovali visokih gostov naši poslanci in pa podružnični odbor. Nasemu vabilu se je prijazno odzval namestnik baron Fries-Skene z gospo soprogo, tržaški škof mnsgr. dr. Karlin, mestni poveljnik generalni major pl. Wasserthal, ces. komisar pl. Kreklich-Strasoldo z gospo soprogo in več drugih odličnikov. Navzočih je bilo tudi posebno veliko število častnikov. Obema visokima damama so deklice naših slovenskih šol s kratkim nagovorom izročile lepa cvetlična šopka. Ob zvokih cesarske pesmi so visoki gostje stopili v zanje pripravljeno ložo in so ostali med nami vse do konca sporeda. Po kratkem nagovoru, ki ga je govorila učenka naše šole, se je pokazala na odru krasna živna slika: Slovenci se klanjajo svojemu vladarju. Cesarjev sip sredi zelenja, pred njim slovenska trobojnica, vsenaokoli pa naša slovenska deca v slovenskih narodnih nošah. Občinstvo je navdušeno ploskalo, prvi pa je prišel namestnik sam. Druga točka sporeda so bile naše slovenske in v hrvatske narodne pesmi, ki jih je pel dvoglasni dekliški zbor naših C. M. D. šol. »Škrjanček poje, žvrgoli«, »Barčica«, »Gozdčič je že zelen«, potem pa »Tamburica«, »Bojna truba«, »Vrbniče nad morjem«, »Lepa naša domovina« in »Još Hrvatska«, No-

čemo pisati ocene o izvajanju teh pesmi, temveč naj navedemo le besede, ki jih je izrekel odlični strokovnjak - glasbenik, Nemec, ki je bil tudi navzoč pri naši prireditvi: »Da, te Vaše narodne pesmi! Koliko glasbe, koliko življenja je v njih! Krasne so! In kako precizno so jih izvajali otroci, s kako gotovostjo! Čast pevovodji, ki je v kratkem času treh tednov dosegel tak uspeh. In glasovi! Sopranček je žvrgol kot škrjanček. Pa tudi alt!« (Petje je vodil g. učitelj Karel Mahkota.) Visoki gostje so naravnost navdušeno ploskali tem našim pesmicam: milina naše narodne pesmi je zopet enkrat zmagovito obvladala človeška srca. Ko je ob prvih zvokih »Lepe naše domovine« zavrsalo po dvorani viharno odobravanje, ki so se ga s pravo vnetostjo udeleževali tudi naši visoki gostje, se je marsikomu v dvorani zalesketala solza radosti v očesu. — Končno točko sporeda je tvorila spevoigra »Habsburški rod«, ki so jo izvajali dečki in deklice naših šol. Skladba, ki opeva najznamenitejšo dogodke iz zgodovine naše vladarske hiše, je prav ljubka stvar. Menjajo se dvoglasni zbori s sopranskimi in altskimi samospeli, in ta mnogoličnost z vpletenimi deklamacijami in dogodke pojasnjujočimi skiptičnimi slikami naravnost priporoča skladbo za take prilike. Izvajali so jo pa tudi res tako izborni, da so v polni meri zaslužili obilo pohval občinstva. S cesarsko pesmijo, ki jo je pel isti zbor, se je zaključila slavnost. Z očividnim zadovoljstvom so i naši visoki gostje i občinstvo zapuščali dvorano, kjer smo tržaški Slovenci pokazali zopet enkrat, da v naših prsih bje srce slej ko prej neomajno za našo sveto domovinsko stvar. Tam zunaj na bojnih poljanah se bjejo s sovragom naši bratje, naši sinovi, naši očete, mi pa, ki smo ostali tu ob obali naše sinje Adrije, mi, naše ženstvo, naša deca pa poлагamo na oltar naše skupne velike domovine Avstrije vse, kar le moremo utrpeti v sedanjih težkih časih, da vsaj kolikortoliko ublažimo muke in trpljenje tistih, ki prelivajo svojo kri za nas, za našo domovino, za našega cesarja. Tak prinos bodo tudi lepi dohodki naše prireditve, h katerim je prispeval tudi gospod namestnik z znatno svoto 300 K. Hvala niemu in vsem drugim, ki so nam tako pripomogli, da smo mogli tako častno proslaviti cesarjev dan!

Kdor ve kaj o Boštjanu Bajtu in o Alb. Hledetu, ki sta oba doma iz Števerjana pri Gorici, sta bila dodeljena pešpolku št. 40. 4./XI. maršbataljon, vojna pošta 96 ter sta sredi maja odšla na Rusko, a se od takrat nista več oglasila, naj to blagovoljno sporoči na naslov: Stefan Bajt, k. k. Ldst. Wach Halbbat., I. Kompagnie, Feldpost 330.

Dnevne vesti.

— Letniki 1872., 1873., 1874. in 1896. so vpoklicani šele za 15. december. Pri naboru za sposobne spoznani avstrijski črnovojniški obvezanci letnikov 1872., 1873., 1874. in 1896. so bili vpoklicani za 6. december 1915. Vsled sedaj nastopivšega toplega vremena in s tem nastale ugodne poljedelske konjunktore je bila izražena iz poljedelskih krogov nujna želja, da se podaljša ta vpoklicni termin vsaj za nekaj dni. Vojaška uprava je vpoštevala izražene želje in odredila, da imajo imenovani letniki namesto 6. decembra 1915 šele 15. decembra 1915. vstopiti v vojaško službo. Ako kateri obvezanci kljub temu vstopijo že 6. decembra, se jih bo pustilo na njihovo željo v aktivni službi, drugače se da onim, ki vstopijo že 6. decembra, na njihovo prošnjo dopust do 15. decembra.

— Odlikovanje. Cesar je podelil polkovniku 17. pešpolka Ivanu Neubacherju dedno plemstvo s predikatom »von Steinhaus«.

— Odlikovani slovenski vojniki. Srebrno hrabrostno svetinjo 1. razreda so dobili: četovodja Franc Jarič, korporali: Ivan Razpotnik, Ivan Pečecnik, Ivan Pelc in Alojzij Pajek; infanterist: Mihael Dugar, Mihael Pšeničnik, Stefan Mak in Anton Peterca, vsi domobranskega polka št. 4. — Srebrno hrabrostno svetinjo 2. razreda so dobili: črnovojniška infanterista pri pešpolku št. 4: Josip Lasič in Karol Sokol; korporala: Ivan Ostruh in Alojzij Tonklič ter infanteristi Mihael Jurič, Josip Pušnik, Mihael Selan, Valentin Kapajnik, Peter Ahac, Ivan Antonič, Ferdinand Lapornik, Franc Serajnik, Alojzij Kranjc, Jakob Leskovšek in oficirski slugi: Alojzij Remic ter Rudolf Drame, vsi pri domobranskem pešpolku št. 4.

— Novi moravski namestnik in novi gubernator poštne hranilnice. Cesar je imenoval bivšega notra-

nega ministrstva barona Heinolda za cesarskega namestnika na Moravskem, bivšega trgovskega ministra barona Schuster-Bonnotta pa za gubernatorja poštne hranilnice. Oba sta se torej vrnila na oni mesti, odkoder sta bila svoj čas odpoklicana v kabinet.

— Hrvatski sabor se sestane, kakor javljajo iz Budimpešte, 20. tm. h kratkemu zasedanju, ki bo trajalo menda le do Novega leta.

— Josip Drčar. Nenadoma mi je došla iz domovine žalostna vest, da se je prijatelj Pepe Drčar pridružil mnogoštevilnim onim, ki so izkpravali na bojnih poljanah za domovino. Skoro nisem mogel verjeti, da je na veke zatisnil oči zlasti v slovenskem trgovskem društvu »Merkur« toli delaven mož. Z njim sem se seznanil, ko so me poklicali k »Merkurju« za pevovodjo. Od ustanovitve društvenega pevskega zbora mu je bil eden najmarljivejših, najpožrtvovalnejših članov in pozneje neustrašni — lahko pa rečem tudi — nenadomestljivi predsednik: duša pevskega zbora. Prvi pri pevski vaji, zadnji od nje, predsednik, tajnik, če treba — sluga, vse v eni osebi. Pevci so imeli zaupanje vanj: ubogali so ga in po tihem spravili kako rezko besedo, ker so vedeli, da je na mestu. Z vnetostjo in pridnostjo je dosegel marsikak uspeh. Vsi nastopi, izleti in druge prireditve so bile večidel njegova zasluga. Mož je bil izredno delaven, drugače pa skromen. Poleg planin, kamor je poleti marsikatero nedeljo romal, mu je bilo edino veselje — petje. Njegovo stalno omizje pri Novem svetu in Rusu so tvorili pevci. Koncem maja so ga potrdili v vojake. Takrat sva se poslovila. A mislil nisem, da mu bom kedaj pisal vrste v spomin. Svojas je vedno skrbel, da smo umrlim članom peli nagrobnice. Pri njegovem grobu se žal ni glasila slovenska pesem, ki jo je iz vsega srca ljubil. »Vigred se povrne, vse se oživi, tratica pogrne se s cveticami; drobne ptičice pojo tam v domačem gaj, al' prijatelj nikdar več ne bo nazaj!« — Blagi Drčar! Nekje na severu, daleč od Tvoje ljubljene domovine, si izdihnil svojo dušo. Rešen si te solzne doline, blagor Ti! V srcih Merkurjevih pevcev pa bo živela nate hvaležen spomin večno! — Hajdubosrben, 29. novembra 1915. — Z. Prelovec.

— V rojstni vasi padel. Dne 5. novembra je padel Vladimir Brezgar iz Dobrodobera na južnem bojišču. Osoda je hotela, da ga je zadela granata v njegovi rojstni vasi, nakar je kmalu izdihnil. Izražamo žalujoči materi, očetu, sestram in bratom, med katerimi sta še dva na južnem bojišču ter eden v ruskem vjetništvu, svoje globoko sožalje. — Junaku bodi časten spomin!

— Umrl je v Celovcu na ranah, zadobljenih na južnem bojišču, četovodja Milan Rožkar, sin štajerskega državnega poslanca Rožkarja.

— Od italijanske fronte pošiljajo vsem prijateljem in prijateljcem, znankam in znancem iskrene pozdrave kadetje: Marolt Matija, Podgornik Ciril, Jug Riko, Burdych Oton, Gosak Tine, Špenko Jožef in Tomšič Mirko.

— Iz ruskega vjetništva. Iskrene pozdrave iz ruskega vjetništva pošiljajo svojim rojakom in rojakinjam Marcel Gruden, praporščak bos.-hec. pešpolka ranjen in vjet 2. aprila 1915, Karol Stravs, kadet pešpolka št. vjet 13. septembra 1915, Jože Zupančič, kadet pešpolka št. vjet 13. septembra 1915, Ciril Corman, sanitetni kadetaspirant pešpolka št. vjet 12. septembra 1915.

— Podčastniki c. kr. vojaško-oskrbovalnega skladišča v Ljubljani prirediteli so dne 2. t. m. v proslavo 67letnice nastopa vladanja Nj. Veličanstva cesarja v prostorih J. V. Mraka, restavraterja na Rimski cesti, cesarsko slavnost, ki se je nadvse sijajno obnesla. Slavnost se je vršila v ožjem krogu ter je bila nadvse pristrčna. Spored je obstojal iz slavnostnega govora, pevskih, glasbenih in humorističnih točk. Jako bogato opremljen srečolov pa je skoro vsakega posetnika razveselil z lepim darilom. Bodi tem potom izrečena iskrena zahvala vsem gg. ljubljanskim trgovcem in darovalcem za krasna darila in denarne prispevke. Slavnost je počastil ves uradniški zbor oskrbovalnega skladišča na čelu z gosp. oskrbnikom, ter številni gg. častniki in vojaški uradniki ljubljanske garnizije. Kljub temu, da je bila slavnost namenjena ožjemu krogu, je bil naval tolik, da je mnogo vojaštva moralo oditi, ker so bili prostori popolnoma natlačeni. Oskrba gosp. restavraterja je bila izvrstna, cene primerne, kar se mu je vsestransko priznalo. Čisti dobiček, kateri je dosegel za vladajoče skromne razmere znatno svoto 500 kron, se je izročil c. kr. deželni vladi

v Ljubljani v prid vojnopomožnemu uradu.

— Prva mestna deška šola je praznovala sedemdesetletni vladarski jubilej našega cesarja prav lepo. Dan poprej sta se prečitala in razložila učencem cesarjeva manifest »Mojim narodom« z dne 28. julija 1914 in z dne 23. maja 1915. ter pripovedovale in razlagale starosti učencev primerne pripovedke in zgodbe iz življenja našega cesarja iz avstrijske zgodovine in svetovne vojne. V spomin na ta redki patriotski praznik in pa v spomin na svetovno vojno so bili učenci 2., 3., 4., 5. in 6. razreda obdarovani z Adamičevim spevoigro »Slava cesarju Francu Jožefu I.« in pa z »Letnim poročilom« I. mestne šole v vojnem školskem letu 1914/15. Učenci 1. razreda so pa prejeli cesarjevo sliko z napisom: 1848 — 2. december — 1915 in pa »spominski list«, ki ga je avstrijski deci v trajen spomin na orjaško vojno izdalo c. in kr. vojno ministrstvo. Dne 2. decembra se je pa udeležila šolska mladina z učitelstvom slovesne službe božje, pri kateri je pod vodstvom učitelja — pevovodje in orglavca Jos. Ambrožiča pela mladina lepe cerkvene pesmi, učiteljica Jelica Sadarjeva je pa zapela krasni samospev »Bone Deuse«. Po končani maši je šolska mladina navdušeno zapela »Zahvalno« in Cesarsko pesem. Po cerkvenem opravi lu se je zbrala mladina v telovadnici, ki je bila okrašena s cesarjevim kipom, zelenjem, šolsko zastavo in primernimi slikami, k šolski slavnosti. Slavnost je otvoril nadučitelj Jakob Dimnik s primernim nagovorom, ki se je v njem spominjal našega presvitelega vladarja Franca Jožefa I. in naših hrabrih vojakov. Po tem nagovoru je izrazila šolska mladina svoja patriotska čustvovanja s to-le vdanostno izjavo: »Šolska mladina I. mestne deške ljudske šole in nje učiteljstvo, zbrana pri današnji slavnosti v proslavo 67letnega premordrega vladanja Njegovega Veličanstva, si usojata v najčistejši ljubezni in vdanosti polagati v znožje Najvišjega prestola prisego neomahljive vdanosti in zvestobe ter iskrene ljubezni do posvečene osebe Njegovega Veličanstva in do prejasne vladajoče rodovine Habsburške. Njegovemu Veličanstvu presvitemu cesarju Francu Jožefu I.: Slava! Slava! Slava! Na to se je vršila slavnost po določenem sporedu, ki je bil že objavljen; le pevskimi točkami je dodala učiteljica Jelica Sadarjeva Adamičev samospev: »Tam na zelenem travniku leži junak mrtev.« Dovršeno petje, tužna melodija in času primerno besediło te pesmi je ganilo prisotne starše šolske mladine do solz. Lepo uspeša slavnost se je zaključila z našo večnokrasno Cesarsko pesmijo. Prihodnji teden se bodo pa pripravljale in pisale po razredih na slavnost se nanašajoče spisovne vaje in naloge.

— Iz seje magistratnega grmišča dne 3. decembra 1915. Ivani Gerstnerjevi, profesorjevi soprogi in hčeri pokojne Jožefine Gnesdove, lastnica hotela »Pri slonu«, se podeli koncesija za obratovanje restavracije, obratovanje hotela in kavarne ter za vožnjo s hotelskim omnibusom. — Cesta na južno železnico, ki je zasebna last te železnice in katero je železnica za čas vojne odprla tudi prometu z vojaškimi vozili — preje je bila le za pešce — je postala vsled živahnega prometa zelo slaba, vsled česar se je mestna občina že obrnila na železniško upravo s prošnjo, da bi dala to cesto posuti; dobila je pa negativen odgovor. Zato se sklene, da bo dala mestna občina sama potrebni gramoz brezplačno na razpolago in se obrnila na vojaško oblast, da bi vojaški gramoz na cesto zvozili in cesto posuli. — Edvardu Šimnicu, kaplanu in lastniku hiše št. 56 na Sv. Petra cesti, se podeli stavbno dovoljenje za napravo novega stranišča in vpeljavo novih straniščnih cevi. — Juliju Elbertu, trgovcu in hišnemu posestniku na Kongresnem trgu št. 14, se podeli uporabno dovoljenje za nanovo adaptirane prostore v dvoriščnem poslopju njegove hiše. — Adolfu Žabjeku, gostilničarju in posestniku na Poljanski cesti št. 55, se podeli uporabno dovoljenje za razne poprave in prezidave v njegovi hiši. — Antonu Dehenghiju se dovoli postaviti na drugem dvorišču njegove hiše št. 1 na Franca Jožefa cesti nove drvarnice. — Cene za drsanje na mestni m drsališču pod Tivolijem in za vožnjo s čolni ostanejo iste kot dosedaj. — Polnjeje ledenice v mestni klavnici se odda dosedanjemu dobavitelju Alojziju Cerinu, posestniku v Štepanji vasi, za ceno 35 v za 100 kg ledu.

— Pri koncertih »Glasbene Matice« bo sodelovala izvrstna, popolna godba slavnega c. kr. pešpolka. Njen kapelnik gospod Fran Zitta se je že lani s prireditvijo velikih simfoničnih koncertov v Tónhalle in v gledališču pridobil velik ugled kot

izboren kapelnik in izvrsten glasbenik. Izvajal je dela z največjo natančnostjo in vzorno lepo, tako, da se redko najde tak kapelnik-umetnik. Pripravljal je tudi za »Matičine« koncerte orkester za Mozartov Requiem in njegova zasluga bo izvajanje v orkestralni točnosti. V Händlovem Largo, lepem klasičnem delu, nastopi tudi kot dirigent orkestra. Zelo razveselil bo v koncertih občinstvo nastop velepriljubljenih domačih solistov: gospe Peršlove in gospodov Križaja in Kovarčiča, prvikrat pa bo občinstvo ljubljansko čulo izvrstno koncertno pevko gospo Javurekovo. Delo in pridnost pevskega zbora »Glasbene Matice« v tako resnih in težkih časih zasluži največje priznanje vseh Slovencev. Domoljubno občinstvo naj v mnogem številu poseša plemenita dobrodelna koncerta.

— »Glasbeni Matiči« so darovali podpore v sili: Neimenovana 20 K; g. prof. Fr. Novak 20 K; gđna. Bolé Cirila iz Reke 20 K; g. prof. Anton Lovše s soprogo Pavlo Lovše v Novem mestu 20 K namesto venca umrle gospe Antonije Jeločnik; gosp. prof. Davorin Majcen v Novem mestu 1 K; enoletni prostovoljec g. Emerik Aplenc 2 K; enoletni prostovoljec g. Anton Trnajašnik 1 K; gosp. četovodja Ivan Kolašnik 1 K; vojak g. Rudolf Deržaj 1 K; vojak g. Vekoslav Rojc 1 K; g. plakater Matelič je popustil od računa 3 K 20 v; gospa Emilija Bolé iz Reke 20 K; g. Josip Bolé, trgovec iz Reke, 20 K; gđna. Jerica Dolenčeva 25 K; slavna Hranilnica in posojilnica v Smarju pri Jelšah (Štajersko) 40 K. — Srčna hvala požrtvovalnim rodoljubom!

— Zdravstveno stanje mestne občine ljubljanske. V času od 21. do 27. novembra se je rodilo 16 otrok, mrtvoroden je bil 1, umrlo je 45 oseb, med njimi 15 domačinov. Za legarjem je umrl 1 tujec, za kolero 1 laški vjetnik, za jetiko 3 osebe. Razen teh je umrlo še pet vojakov za legarjem. V zavodih je umrlo 38 oseb, med umrlimi je 30 tujcev. Slučaji infekcijskih bolezni: koze 1 domačin, škrlatica 1 domačin in 1 vojak, tifuz (legar) 77 vojakov, griža 59 vojakov, kolera 1 laški vjetnik, vrtica (difterija) 9 domačinov, 1 tujec, 1 vojak, egiptovska očesna bolezen 17 vojakov.

— Zvišanje poštarine. Z Dunaja se poroča, da namerava trgovsko ministrstvo zvišati porto za pisemske, denarne in paketne poštne pošiljatve. Zvišanje poštinih pristojbin naj bi znašalo povprečno 35%. One pošiljatve, za katere so določeni mednarodni tarifi, seveda ne bodo prizadete.

— Železni denar dobimo tudi v Avstriji in sicer novce po 20 vin.

— Poroka. Danes se je poročil g. Karol Košak, c. kr. stotnik iz Grosuplje, z gospico Poldi Javornikovo iz Žalane. Mladina poročencema naše iskrene čestitke!

Brambni ščit v Kranju. Slovesno zabijanje žebeljev v brambni ščit se prične v nedeljo, dne 5. t. m. ob 11. uri na glavnem trgu v Kranju in so cene žebeljev: posrebrneni 20 kron, ponikljani 10 kron, beli 1 krono in črni 20 vinarjev, slednji stanejo za dijaštvo in ljudsko šolsko mladino 10 vinarjev. — Spored celi prireditvi je sam po sebi jako kratek. Točno ob 11. uri pozdravil bode g. župan Ferdinand Pollak na čelu občinskega zastopa zbrane goste, razložil jim bo pomen tega patriotskega podjetja, nakar se bode pričelo slovesno zabijanje žebeljev v brambni ščit. Zabijanje se bode vršilo s sledečim redom: najprvi bodo visoki dostojanstveniki vojaških, državnih, cerkvenih in civilnih oblasti, občinski zastopi, župni uradi, vodstva učnih zavodov, zastopniki raznih društev in korporacij in potem drugo slavno občinstvo. Šolskim vodstvom, ki se nameravajo udeležiti z učenci in učenkami, pa se priporoča da naj določijo zato drug dan in naj to sporoče mestnemu županstvu v Kranju. Upamo, da napravijo vsa šolska vodstva v bližnji okolici romanje k brambnemu ščitu ter položijo svoj dar v prid temu plemenitemu namenu. Vsem pa naj bo v nedeljo deviza — brambni ščit.

Iz Novega mesta nam pišejo 2. dec. V vsem Kranjskem znani Ivan Majntinger, vpokojeni ravnatelj zemlj. knjig, je v 90 letu svoje starosti danes umrl v Kandiji pri Novem mestu. Mož je bil priljubljen kjer je služboval. Bil je tudi v službi verskega sklada, bil pri njem delavec v oskrbništvu kakega razpuščenega samostana. Dolga leta je bil knjigovodja pri raznih sodiščih in nazadnje ravnatelj deželne deske v Ljubljani. Imel je priliko, spoznavati gospodarstvo vse dežele. Poznal je predobro iz svojega delovanja vse stanove našega naroda. Bil je lep užitek, poslušati tega moža, ko je, dobro razpoložen, kaj pripovedoval iz zgodovine posameznih rodov in naših veleposesivih, ali povedal svoje

Pazore o gospodarstvu samostanov v starejši dobi, povedal kaj zanimivega o življenju v teh samostanih in v naših gradovih. Rajnik je opazoval prva znamenja ustajenja Slovenstva iz mrtvila, in slišavši prvi budilni glas, se je zavedel, kje mu je stati. Tudi iz zgodovine tega prebujenja je vedel dosti zanimivega povedati. Škoda, da ni zapisal, kar je zapazil, ker je vedel vse lepo v dotiko spraviti v zgodovino našega gospodarstva. Od narodne prebuditve do svoje smrti je bil Majntinger vedno zvest slov. narodu. Bil je to tudi v časih, v katerih se je šlo domoljubje slov. uradnika kot zločin. Ljub, kakor je bil ta mož v življenju, ljub mu bodi tudi spomin po končanem življenju!

Umrla je pri Božjem grobu poleg Novega mesta gospodična Marija Kravc, sestra pisarniškega ravnatelja novomeške mestne hranilnice gosp. Ivana Krajca, v visoki starosti 80 let.

Iz Celja. Z veliko srebrno hrabrostno kolajno je odlikovan praporščak 87. pešpolka Alfred Puff.

Iz Celja. V italijansko vjetništvo je prišel na južnem bojišču praporščak v rezervi dr. Radovan Brenčič iz Celja. Došla je od njega brzojavka, da je zdrav.

Iz Celja. Za poročnike v rezervi so imenovani pri 87. pešpolku praporščaki v rezervi: Ivan Hočevar, Hubert Maschek, Milko Skrbinec, Karel Seifmann, Tomaž Turek, Viktor Notar, Václav Kurka in Jožef Narovec. — Za poročnika v rezervi je imenovan praporščak v rezervi 97. pešpolka Franc Radej.

Iz Ptuj. Častno kolajno za 40letno zvesto službovanje je dobil nadučitelj v Vurbergu Franc Žiher.

Uvoz krompirja na Štajersko. Kakor naznaja štajerska namestnija, je zasiguran za uvoz v Gradec in večje industrijske kraje 600 vagonov krompirja. Namestnija pravi, da ne gre domačim kmetom zameriti, ako ne oddajajo večjih množin krompirja; ker je žito zaplenjeno, rabijo kmetje krompir za živino v večji meri ko poprej.

Ubeglo dekle. Iz celjske okolice je pobegnilo 19 let staro dekle in se pripeljalo v Gradec. Že med potovanjem po železnici je dekle ponovno povedalo, da se namerava usteliti in je tudi pokazalo samokres, ki ga je imelo pri sebi. Neki sopotnik ji je samokres vzel in nanjo v Gradcu na kolodvoru opozoril policijo. Dekle je hudo bolno na živcih in je bilo odpuščeno v bolnišnico.

Drobne novice s Štajerskega. Umrla je v Radgoni grofica Ottilija Wurmbbrand, vdova po grofu Alojziju Wurmbbrandu, lastniku graščine Zg. Radgona. — Iz Slov. Bistrice. V tukajšnji tovarni za vato je prijel transmissijski jermen 18letno delavko Marjeto Lipuš in jo tako poškodoval, da je umrla. — Umrla je v Mariboru gospa Ana Badl, žena znanega tovarnarja za usnje. — Iz Vojnika. V hlevu posestnice Elizabete Kos so našli 60letnega težaka Valentina Kolarja z mnogimi ranami po vsem telesu. Te rane si je Kolar, ki je čudak, najbrže z ostrim nožem sam prizadajal. — Iz Ptuj. Zgorelo je v Ločiču gospodarsko poslopje Ignaca Čeha z vsemi premičninami. Škode je okoli 10.000 kron. — Iz Središča. Na južnem bojišču je padel absolvirani sedmošolec mariborske gimnazije, tukajšnji rojak Anton Dečko. Marca meseca je padel na severnem bojišču njegov brat medicinar Franc Dečko.

Umrl je v Zagrebu vpokojeni profesor kanoničnega prava zagrebškega vseučilišča dr. Ferdinand Belaj 63 let star.

Kino „Ideal“. „Življenska laž.“ Trodejski film nam kaže usodo zakonika, ki se je sklenil na jako čuden način. V glavni vlogi preljubljeni Valdemar Psilander, ki nas je s svojim virtuoznim igranjem tako razočaral, da je dosegel te dni velik uspeh. Ta film se bo predvajal samo še danes. Tudi ostale slike tega spreda so prvovrstne. — Jutri: Tretji film Marije Carmi-serije: „Spinole zadnja prikazen.“ Fantastična tragedija v petih dejanjih z Marijo Carmi-Vollmöller.

Pozabljeno. V železniškem vozu, ki vozi s Koroškega v Ljubljano, je nekdo pozabil zavitek, v kojem so bili razni dokumenti in poleg teh srečka Oesterr. Bodencreditos št. 76, serija 0779. Najditelj je naprošen odposlati zavitek proti odškodnini na županstvo St. Vid pri Ljubljani.

Izgubila je žena železniškega delavca Terezija Kavčič iz Zidanega mostu št. 4 na potu od celjskega kolodvora na brzovlak dne 30. novembra rjavo denarnico s kožuhovino in letnico 1907. V denarnici je bilo približno 70 kron. Pošten najditelj naj to proti nagradi odda ali pošlje na policijski urad v Celje.

Razne stvari.

* **Ustavljen list.** Brnski dnevnik Lidové Noviny, organ posl. Stranskega je bil za 14 dni ustavljen.

* **Umrl je v Pragi** češki skladatelj Ivan Malát, znan zlasti kot harmonizator neštetič čeških narodnih pesmi. Malát je bil 72 let star.

* **Srečni Koburg.** V dnevniku nemškega mesta Koburg je čitati naslednji inzerat: Prihajam vsak teden s svežimi jajci in izvrstnim surovim maslom v mesto ter zamenjavam ta živila za stare znamke. Ponudbe pod „ljubitelj znamk“ na upravo lista.

* **Lažljiva sovražna poročila.** Iz vojne porečevalskega stana pišejo: Uradna ruska poročila z 29. in 30. novembra poročajo o dozdevnih ruskih uspehih pri Kozlini severovzhodno Cartorijska. Ta poročila so izmišljena. — Kako drzno se znajo Črnogorci skregati z resnico je razvidi iz dejstva, da so isti dan, ko so naše čete zasedle Plevlje, naznanjali zmago na Metalki, trditve ki jo mora najbolj površni poznavalec balkanske geografije spoznati za napačno. — „Na višku“ so kakor vedno italijanska poročila. Tako javlja Cadorna 1. decembra, da so Italijani ojačili osvojene pozicije in da njihova artiljerija razdira naše nove obrambne črte. Prvo Italijani niso mogli storiti, ker niso nobenih pozicij osvojili, drugo pa še manj, ker se nahajamo mi še vedno na stari obrambni črti. Cadornove izmišljotine so seveda preračunane za italijanski parlament, ki se je ravno sestel.

* **Goljufi pred sodiščem.** V Berlinu se vrši že več tednov tajna obravnava proti trgovcu Arturju Jacobiju in tovarišem zaradi goljufije, storjene na avstro-ogrski vojni upravi z neizpolnitvijo oblastvenih naročil. Državni pravdnik je predlagal, naj se obtožba proti Arturju Jacobiju in drugemu obtožencu Karlu Kohnu iz Monakovega odstopi drž. sodišču v Lipsku, češ, da berlinsko deželno sodišče ni pristojno, ker gre za izdajstvo domovine. Če bi se pa temu predlogu ne ugodilo, je predlagal državni pravdnik naj se obsodijo Artur Jacobij na šest let ječe, 4000 mark globe in petletno izgubo državljanских pravic, Karol Kohn na pet let ječe, 3000 mark globe in triletno izgubo državljanских pravic, Ernst Schmidt na dve leti ječe in tri leta izgube državljanских pravic, brat prvega obtoženca, Josip Jacobij na šest mesecev ječe; trgovski sodnik Urtler na šest mesecev ječe in trgovski sodnik Eitler na štiri mesece ječe. Razsodba se razglasi danes.

* **Se vedno se govori,** da je za nakup varnih in priporočljivih srečk z zajamčenimi dobitki (do 630.000 kron) sedaj že radi tega najugodnejši čas, ker dobi vsak naročnik v srečnem slučaju 4000 frankov popolnoma zastonj. — Opozorjamo na današnji zadevni oglas „Srečkovnega zastopstva“ v Ljubljani.

Umrl so v Ljubljani:

Dne 30. novembra: Franc Anzlin, gostilničar, 75 let, Resljeva cesta št. 20.

Dne 1. decembra: Josip Quantler, desetik-pešec, v Marijanišču (rezervna bolnica). — Viljem Vater, vojaški obrtnik, v rezervni bolnici na obrtni šoli. — Josip Marko, honvedski pešec; Julij Gerdol, kadet-domobranec; oba v rezervni bolnici v Marijanišču. — Simon Bölgadean, pešec; Oton Gangl, pešec; Anton Pocecho, pešec, vsi trije v rezervni bolnici v obrtni šoli. — Ivana Dolenc, zasebnica, 76 let, v Jožefinumu, Poljanska cesta 16.

Dne 2. decembra: Viktor Coloretto, c. kr. računski ravnatelj v poklju, 78 let, Bethovnova ulica 6. — Janko Janežič, c. kr. vadniški učitelj, 55 let, Škofja ulica 10. — Josip Primc, mesar, 36 let, Sv. Florjana ulica 40. — Caharija Zurlini, sprevednik v poklju, 90 let, Turjaški trg 2.

Današnji list obsega 4 strani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: **Valentin Kopitar.**
Lastnina in tisk „Narodne tiskarne.“

Bolečine v hrbtu, bodenje v straneh, bolečine v križu in lumbago (Hexenschuss) občutimo, ako se vsled prehlajenja ali trdega držanja telesa obtok krvi spočasni ali ovira. Brž ko kri zopet cirkulira, izginejo bolečine. To dosežemo z masiranjem z izredno dobrodejnim bolečine tolažcem Fellerjevim rastlinskim fluidom z znamko „Elsafluid“, ki ga v ta namen uporabljajo in priporočajo tudi mnogi zdravniki. 12 steklenic pošlje franko za 6 kron lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elzatr št. 238 (Hrvatstvo). Fellerjevih odvajalnih rabarbarskih kroglic z znamko „Elzakroglic“ stane 6 škatljic franko 4 K 40 vinarjev. (i)

SANATORIUM EMONA
ZA NOTRANJE IN KIRURGIČNE BOLEZNI.
-POROČNIŠNICA-
LJUBLJANA, KOMENSKEGA ULICA 4
SEF. ZDRAVNIK PR. MARJ. DR. FR. DERGANČ

Litijskomečno mišo s konjičkom
Bergmanna & Ko., Dečim na Labi

je vedno bolj priljubljeno in razširjeno sprito svojega priznanega učinka proti pegam in njega dokazane neprekosljivosti za racionalno gojenje polti in lepote. Na tisoče priznanih pisem. Mnogo odlikovanj. Pozor pri nakupu. Pazite izrecno na označilo »s konjičkom« in na polno firmo! Po 1 K v lekarnah, drogerijah in parfumerijah itd. Istotako je Bergmannova litijska krema »Manera« (80 h lonček) čudovita za ohranitev nežnih damskih rok. 954

Trgovski pomočnik

26. let star, vojaščine prost, izučen špezijske in železninske stroke ter deželnih pridelkov, **išče službe takoj ali pozneje.** Najraje, kje na deželi. Cenj. ponudbe na upr. »Slov. Naroda« pod „prijem/3214“.

Oddasta se dve mesečni
meblovani sobi
za samostojne osebe. 3222
Kopališka ulica št. 7, Trnovo.

Učene c

z dobrimi šolskimi izpričevali, iz puštene hiše, zdrav in močan, **se sprejme za takojšnji vstop**
v trgovini mešanega blaga
Anton Vodenik, žalec.
3234

Mlad mož
zmožen več jezikov **išče**
postranskega zaslужka
kot potnik ali zastopnik.
Ponudbe na upravn. »Slov. Naroda« pod „Potnik/3240“.

500 kron!

Vam plačam, ako Vaša kurja očesa, bradavice, obliščanci v 3 dneh brez bolečin ne izginejo s korenino vred z **Ria balzomom.** Lonček z garancijskim pismom 1 K, 3 lončki K 2-50, 6 lončkov K 4-50. **Kemeny, Košice (Kassa) i Postfach 12/22, Ogrsko.** 2-84

ŽELEZATO VINO S KINO
lekarnarja PICCOLI-ja
v Ljubljani

Krepije navadno množino železa, kar je pri slabihih vseh malokraj.

1 steklenica 2 kroni.

Sprejmejo se
zidarji
in 3217
betonski delavci
proti dobremu zaslužku pri
tvornici cementnih izdelkov
ANTON CIHLAR,
Ljubljana, Dunajska cesta 67.

Export
žepnih električnih
svetiljk in baterij
K. A. Kregar,
Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 21/23.
— Trgovci velik popust. —

Karel Košak
c. in kr. stotnik
Poldi Košak roj. Javornik

— poročena. — 3241

Grosuplje dne 6. decembra 1915. Žaljna

Najsigurnejše naloženje kapitala.
Šume (gozdi)
so na prodaj

na komade po 10 oralov do 150 oralov in višje, v lepi legi, ravnini, blizu kolodvora. — Ponudbe na upravo graščine

Krupa, — pošta Gradac, — Bela Krajina.

Damske klobuke
v največji izbiri priporoča
MINKA HORVAT, modistka
LJUBLJANA, Stari trg št. 21.
Popravila najceneje. 2465 Popravila najceneje.

K št. 28. 3238

Zakup ribolova.

Dne 18. grudnia 1915 ob 10. uri dopoldne se odda v najem na daljnih 10 let v nekdanji komendi n. v. r., iste lastni ribolov revir št. 45 Ljubljana-Vevče (Laibach-Josefstal) t. j. Ljubljana od Sv. Petra mostu do Vevške papirne tovarne z Gruberjevim prekopom od železn. mostu na Karlovski državni cesti do iztoka z nekaterimi dotoki na levem in desnem bregu. Natančnejši pogoji se zvedo pri dražbi dne 18. grudnia 1915. (Dosedajna najemnina je znašala letno 368 K.)

Oskrbništvo n. v. r. komende Ljubljana,
v Metliki, dne 2. grudnia 1915.

St. 19.272. 3242

Razpis
ustanove za meščanske otroke.

Mestni magistrat ima oddati obe mesti **Primož Auerjevo** ustanove vsako po 130 K na leto.

Pravico do te ustanove imajo otroci ubožnih ljubljanskih meščanov, med katerimi imajo prednost sinovi in hčere takih meščanov, ki so izdelovalci lasulj, za temi pa otroci meščanov, ki so z ustanoviteljem kaj v sorodu.

Ustanovo se sme uživati toliko let, da se uživatelj priuči kake stroke in si more sam kruha služiti.

Z dokazili v zmislu tega razpisa obložene prošnje je vlagati pri vložnem zapisniku **do 31. decembra 1915.**

Prosilci se radi vednih pomot še posebej opozarjajo, da domovinska pravica v Ljubljani ni isto, kakor meščanstvo.

Mestni magistrat v Ljubljani,
dne 1. decembra 1915.

Ustanovljeno 1866.

Pleteno in tkano volneno blago
vsake vrste,
izdelano od najzmožnejših fabrikantov, katerih zastopstvo imam jaz na tukajšnjem trgu sam priporočam kar najtopleje.

S spoštovanjem
C. J. HAMANN
Ljubljana, Mestni trg št. 8.